

- „Sok ütést mértek rájuk, börtönbe vetették őket.”
 - o Miért kerültek börtönbe? Mert néhány helybeli elvesztette a keresetét.
 - o Létrejött egy kis gyülekezet, hangzott az ige, ezt akarta megzavarni a Sátán.
 - o Lehet, hogy a szolgálólány az igehirdetésbe kiabált bele (több napon át) – tehát zavar. Pál nem azt mondja, hogy „ajj, de jó, hívj ide még több embert”.
 - o Mi is, ha kimondjuk bizonyos dolgokról, hogy az ördögtől valók (vagy csak azt, hogy bűnök), érdekeket sértünk. Ha evangélizálunk, beszélnünk kell a bűnről (az Istentől elszakadt állapotról) és a bűnökről is – erről ismerik fel a hallgatók, hogy hol vannak. El lehet mondani az evangéliumot úgy is, hogy azokat a konkrét bűnöket nem említjük, amikről tudjuk, hogy telibe találna – de nem lesz hatása.
- „Imádkozott, és énekkel magasztalta Istent.”
 - o Először csak a fájdalom, a kavarodás, a zaj. Lehet-e ezalatt imádkozni? Én nem tudnék. Jézus tudott: „Atyám, bocsáss meg nekik...”.
 - o Azért imádkozhatunk ilyen körülmények között is, mert Jézus ott van. Eltarthat egy ideig, amíg ez eszünkbe jut. (W. Busch: „hiszen Ő itt van!” – Jézus nevét hívja – csend lesz – énekelni kezd.)
 - o Pál és Szilász végiggondolhatta, hogy történt: az ördög cselét, az emberek gonoszságát – de az is eszükbe jutott, hogy „Jézus itt van”, mert „itt van dolga”, és hogy Jézus küldte ide őket, hogy elvégezzék valamit. Ő áll emberek és az ördög minden cselekedete fölött. Ezért a mindennek fölötti hatalmáért dicsérik Istent.
 - o Pál a börtönlevelekben sem kéri soha, hogy az ő kiszabadulásáért imádkozzanak. Azért kér imát, „hogy terjedjen az Úr igéje, amelynek követe vagyok a bilincsben is”. A szabadulását ő maga bízta Istenre, és azzal foglalkozik, hogy Ő végezze el, amit ezen a helyzeten keresztül akar.
 - o Itt kiderül (Pál megtudja), hogy mit akart Isten elvégezni. Nem feltétlenül szükséges, hogy én megtudjam, mit akar cselekedni Isten – de ha elmondja, akkor tudatosan engedelmeskedjek. Egyébként pedig „csak” bízzam benne. Pál nem kérdezi Istent (még csak arról sem, hogy „mi célból”), csak imádkozik és magasztal.
- „A foglyok pedig hallgatták őket.”
 - o Hozzájuk csak így juthatott el az örömhír. Börtönmisszió: mindig voltak és vannak, akiknek „börtönbe kell menniük” ahhoz, hogy eljusson hozzájuk. Jacob DeShazer a 2. vh-ban a japán börtönben jutott hozzá egy Bibliához.
 - o Vannak, akiknek „börtönbe kell menniük” ahhoz, hogy továbbadják az evangéliumot – mert Isten oda küldi őket.
 - o Így derül ki, mi volt Isten terve. „Odakint” hallgatta Pálékat az új gyülekezet, mások nem. (A szolgálólány szavára sem jött oda senki.) Itt hallgatják – Isten teremtette meg ezt a helyzetet. Nekünk is teremt – észre kell vennünk, nem a körülményeket kifogásolnunk, nem a minket hallgató (vagy nem hallgató) embereket kritizálnunk.
 - o Mit kell ezekben a helyzetekben tennünk, vagy mondanunk? Pál és Szilász nem a rabokhoz szól, hanem Istenhez. Ez nem maradhat el. „Ők pedig

hallgatják” – az Istennek szóló dicséretet. Aztán Isten adhat alkalmat a beszéddel való bizonyoságtételre is (mint a börtönőr felé).